

Az éhes medve

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy Brúnó nevű medve. Nagyon éhes volt, ezért elindult az erdőbe eleséget keresni. Ment, mendegélt, egyszer csak hangos zümmögést hallott.

- Ahol méhek vannak, ott méz is van.-dörmögte. Körülnézett és egy terebélyes tölgyfa odvában megpillantotta a vadméheket.

Elkezdett felmászni az odúhoz, már majdnem elérte, amikor a dühös méhek megtámadták. Kétségbeesve menekült a fájdalmas fullánkok elől, csak a tóparton lassította le.

- Sebaj, ha nem ehetek mézet, fogok halat! – gondolta Brúnó. Leült a tópartra és várta, hogy mikor úszik arra egy hal. Nem kellett sokáig várnia, egy jókora csuka úszott felé. Mohón kapott a hal után, de fel is kiáltott rögtön fájdalmában. A csuka hatalmasat harapott az orrába.

Bánatosan és éhesen cammogott tovább.

Az erdő szélén összetalálkozott a rókával és a farkassal.

- Miért szomorkodsz Brúnó? – kérdezték.

- Éhes vagyok, de se mézet, se halat nem tudtam szerezni. – válaszolta a medve.

- Gyere velünk a faluba! Megyünk csirkét lopni.- hívta a róka.

Amikor a tyúktól közelébe értek, Brúnó olyan hangosan csörtetett, hogy felriasztotta a környék összes kutyáját.

Ismét menekülnie kellett, hogy mentse az irháját. Amint futott, málnabokrokat vett észre, tele illatos málnával. Megállt és végre jólakott. Teli hassal leheveredett a bokrok alá.

Itt a vége, fuss el véle!